



DR. OLIMPIA TARZIA

**Glavno je pitanje našega stoljeća tko je čovjek**

str. 8

UZ DAN ŽIVOTA

**Hrvatsko društvo premalo štiti obitelj**

str. 18

**PRILika**  
magazin  
Glasa Koncila

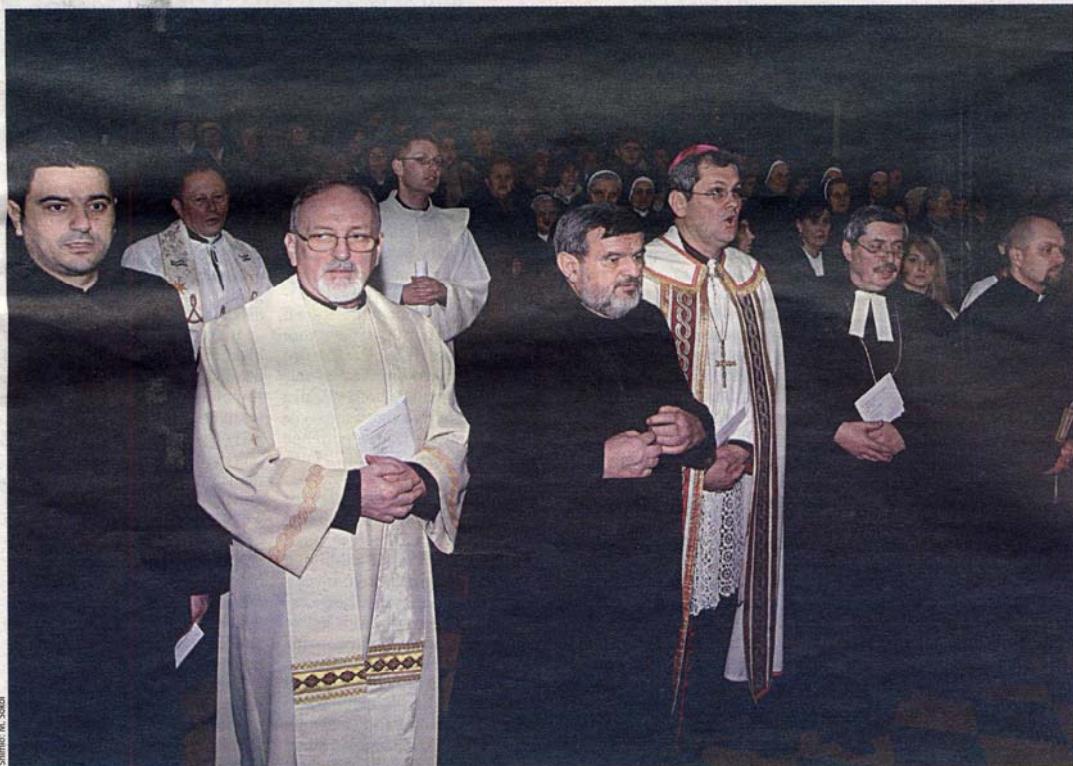
# Glas Koncila

Novo lice Crkve

KATOLIČKI TJEDNIK ■ GODIŠTE XLVIII. ■ 1. VELJAČE 2009. ■ BROJ 5 (1806) ■ CIJENA 7 KUNA

■ ZAGREB Diljem Hrvatske održane molitve za jedinstvo kršćana

## Cilj je zajednička euharistijska gozba



Snimio: M. Sokol

»Trebamo ujediniti svoje napore da što predanije radimo svojim silama i svojim umom, svojim srcem i svojim zalaganjem na tom cilju da budemo jedno i da postignemo taj cilj koji će ozivotvoriti mogućnosti zajedničke euharistijske gozbe, što još nije moguće među kršćanima različitih Crkava.«

Mihail Sokol

**M**olitvena osmina za jedinstvo kršćana pod geslom »Da budu kao jedno u svojoj ruci!« (Ez 37, 17) održana je od 18. do 25. siječnja u Zagrebu i pojedinim župama Zagrebačke nadbiskupije. Ove godine navršilo se 25 godina od prve ekumenske molitve za jedinstvo kršćana u Zagrebu koja je održana 1984. godine u sklopu Nacionalnog euhari-

stiskog kongresa (NEK) na kojem su se okupili svi predstavnici kršćanskih vjerskih zajednica i Crkava, na što je na središnjem ekumenskom slavlju koje je održano u katoličkoj crkvi sv. Blaža u Zagrebu podsjetio pomoći zagrebački biskup Vlado Košić koji je ujedno i predsjednik Povjerenstva za ekumenizam i dijalog Hrvatske biskupske konferencije i Zagrebačke nadbiskupije. Kao i svake godine, uz predstavnike pojedinih vjerskih zajednica i Crkva, na eku-

menskim slavlјima okupili su se i brojni vjernici tih istih zajednica, a u crkvi sv. Blaža na završetku ovogodišnjeg ekumenskog hoda, uz biskupa Košića, u molitvi za jedinstvo sudjelovali su uime Srpske pravoslavne Crkve prototjednik stvarofor Marinko Juretić, predstavnik Bugarske pravoslavne Crkve prototjednik Emil Angelov, predstavnik Makedonske pravoslavne Crkve prototjednik Kirko Velinski, prvi put i predstavnik Hrvatske starokatoličke Crkve Darko Me-

jaški, predstavnik Saveza baptističkih Crkava u RH glavni tajnik Željko Mraz, vikar Branko Berić uime Evangeličke Crkve te pastor Branimir Bučanović uime Reformirane kršćanske Crkve, dok je sve prisutne pozdravio župnik domaćin Zvonimir Sekelj, biskupski vikar za grad Zagreb.

»Jedinstvo je volja Gospodinova«

Na prigodnoj službi riječi biskup Košić je podsjetio i na riječi koje je na općoj audijenciji u srijedu 21. siječnja vezano uz osminu izrekao papa Benedikt XVI. kako je zajednički hod prilika za molitvu Gospodinu da se nastavi, i po mogućnosti, intenzivira ekumenска zadaća i dijalog.

NASTAVAK NA STR. 16

## 2 KOMENTAR

Više od incidenta

## 14 ZAPAŽANJA

Nada i razočaranje

## 2 ZAGREB

Zasjedanje HBK-a i BK BiH-a

## 7 WASHINGTON

Nade i bojazni američkih katolika

## 3 ZAGREB

Molitva za Svetu Zemlju

## 3 DAVOR VIDAS

Hrvatskim i slovenskim političarima

## 33 NAŠI RAZGOVORI

Božje ili župnikove »ovce«?

## 20 REPORTAŽA: KRNICI I RAKALJ

Obnavlja se duh istarskoga bisera



## &gt; STALNE RUBRIKE

Sedam dana u svijetu 8 ■ Vjerouau za odrasle 12 ■ Nedjeljna biblijska poruka 13 ■ Meditacija 15 ■ Iz hrvatske duhovne poezije 15 ■ (Pri)govor znanosti 17 ■ Sedam dana u Hrvatskoj 24 ■ Čujem, vidim... pa se stidim 34 ■ Mali bračni savjeti 35 ■ O invaliditetu osobno 35

ISSN 0436-0311



## sedam dana u svijetu

### INTERVJU

Ines Grbić

**P**ovodom Dana života predsjednik Vijeća HBK-a za obitelj krki biskup Valter Župan u poruci poziva žene u Hrvatskoj da i one promiču »Novi feminizam«. Idejna je začetnica Manifesta Novoga feminizma, koji je podržao i papa Ivan Pavao II., prof. dr. Olimpia Tarzia, predsjednica Svjetske alianse žena za život i obitelj sa sjedištem u Rimu, konfederacije predstavništva 50 zemalja. Gostovala je na međunarodnom kongresu »Humanae vitae« u Zadru i rado pristala na razgovor za Glas Končila.

Dr. Tarzia je diplomirala biološke znanosti na »La Sapienza« i specijalizirala bioetiku na Katoličkom sveučilištu »Presveto Srce« u Rimu. Docent je iz bioetike na Višem institutu za žene Europskog sveučilišta u Rimu. Stosnivačica je talijanskog pokreta »Za život« koji u Italiji ima više od 600 centara... Živi u Rimu, majka je tri sina. Udana je za supruga Antonija koji je predsjednik rimskog pokreta »Za život«.

### Serijski preciznih napada na život

■ Što znači Manifest Novoga feminizma koji promičete?

DR. TARZIA: Prvi sam put o »Novom feminizmu« (NFF) pročitala u enciklopijadi o vrijednosti i nepovredivoštj ljudskog života »Evangelje života« (EV) Ivana Pavla II. koji je uputio apel ženama. Riječ »feminizam« nikad mi se nije svidala jer je feminizam kakav sam poznавala pokušao uvesti zakone protiv života, zakon o pobačaju. Susresti tu riječ u enciklopediji za mene je bio velik izazov. Htjela sam shvatiti što je papa time htio reći. Činilo mi se, u vlastitom iskustvu koje je mene 30 godina obveza obrazovati života, da spoznajem da u epohi poput naše, u kojoj su snažni napadi na obitelj, NFF može svjedočiti dubokim savez žene sa životom. To je ideološka negacija onoga što zovem »starim feministom« koji je prisutan i agresivan, a ne predstavlja veliku većinu žena. Većina žena svaki dan slavi život, no ne organizira manifestacije po trgovima. Oko mene se stvorio velik pokret žena i osjetila sam odgovornost da moram biti sigurna da sam razumjela što je Ivan Pavao II. napisao. U dugom pismu koje sam poslala svetom ocu napisala sam što sam osjetila čitajući njegove riječi. Pitala sam ga može li NFF o kojem govoriti u našem trenutku predstavljati dubok povezanost žene sa životom. Nakon moga pisma na svojoj je audijenciji govorio upravo o tome. Tadašnji tajnik Leonardo Sandri rekao mi je da papa zahvaljuje na pismu i da će mi direktno odgovoriti u svom govoru 22. svibnja 2003. na općoj audijenciji. A tad je bila i 25. obljetnica zakona koji je u Italiji legalizirao pobačaj. Te su papine riječi kulturna prekretnica u prilog života. Pozvao je žene da budu sposobne promicati NFF, svjedočiti dubokim savez žene sa životom. Žena može biti najveći graditelj, ali i rušitelj. To što se događa u Italiji promatra se i u drugim zemljama. I stoga jer smo mi iz Rima a biskup Rima je papa. Zadnji put kad sam srećala papu Benedikta XVI. rekla sam mu da iskustvo naše alianse. Rekao je da je to iznimno važno i da je zadovoljan zbog toga. Čestito mi je da je međunarodna konferencija koju ćemo održati u ožujku. Alijansa je nastala prije tri godine i poduzela je mnoge aktivnosti u prilog života.

■ Počele su djelovati novi Kosovske snage sigurnosti (KSS), 21. siječnja, nakon što je dan prije raspušten Kosovski zaštitni korpus. Nove snage bit će multietničke, imat će 2.500 stalnih i 800 pručnih pripadnika, a novačenje za njih počelo je odmah, u organizaciji KFOR-a. Uspostava Kosovskih snaga odmah je našla na ostre reakcije službenog Beograda, koji to dozivljava kao stvaranje »albanske vojske«, te je srpski predsjednik Tadić 22. siječnja uputio prosjedna pisma glavnim tajnicima NATO-a i UN-a.

■ KITZBUEHEL Ivica Kostelić je preuzeo vodstvo u ukupnom redoslijedu Svjetskog kupa, nakon što je u kombinaciji održanoj 24. i 25. siječnja osvojio drugo mjesto, dok je treće mjesto također osvojio hrvatski predstavnik Natko Zrnić Dim.

■ Smatrate da se većina žena odlučuje za život ili javno ne prouzvodi, a da je »stari feminizam« prisutan u javnosti zapravo u manjinu. Tko čini da se manjinski pokret nameće kao dominantan a po pozornosti koju zadobiva čini se da je većinski raspoloženje u društvu?

DR. TARZIA: Postoji serija preciznih napada na život, osobito gdje je najosjetljiviji, prenatalnom razdoblju i pri kraju života. Benedikt XVI. govorio o prevladavajućem laicizmu. Sto se krije ispod očajnog laicizma? Različiti su razlozi: ideoleski, cija moć upire uništiti onog tko u tom laicizmu jedini govori, a to je Katolička Crkva. Drugi faktor je logika utilitarizma, materijalne korisnosti. To su snažni ekonomski lobiji, farmaceutske tvrtke koje proizvode kontraceptive i abortive, a žene ne znaju posljedice. Uspravjuju žene držati u neznanju o stvarnoj posljedici korištenja pilule »dan poslije«. Raste i vizija čovjeka koju daje mišljenje tehnike u kojoj nitko ne postavlja etičke granice. Smatra se da je priroda neograničena, da tijelo i seksualnost nemaju granica. Otud i značenje roda. Tehnološka misao ne tripi nijednu granicu, ni prirodnu. Radi se o vrsti ludila i »sve-

moći« čovjeka koji iz života isključuje Boga. Sve to je uželo maha i pridonjelo da se »uspavaju« svijesti u zauzimanju stavova u katoličkom svijetu. Te jake snage mogu zauzeti medije, a to što većina medija predstavlja zapravo je manjina, dok se velik dio žena i obitelji ne zastupa politički ni kulturno. Većina nema glasa, manjina svemu daje glas i komunicira svoje stavove.

### »Pokrenuti hitnu opću mobilizaciju svijest!«

■ A kad katolici reagiraju i sudjeluju u javnosti, to se smatra »invazijom« Crkve u laičko društvo? Zašto?

DR. TARZIA: Da, nažalost. To moramo zaustaviti, ne smijemo to prihvati. Jer to je i negacija slobode čovjeka, priznanja dostojanstva koje svaki čovjek ima pravo izraziti. Etički relativizam je u dnu svega i smatra da katolici ne rasudju i potvrđuju, jer to kažu papa i Crkva. Ako sam član obitelji poput Crkve, u ono što papa kaže vjerujem i slijedim. To je pozitivno. Ističem: biti kršćanin ne znači da vjeram u odjuzima razum. Vjera je prijateljica inteligencije. Činjenica da život počinje od začeća nije crkvena ideja. Pravo na život ne smije biti obojano pripadnošću religiji ili politici. Istinska laička država koja se temelji na ljudskim pravima mora braniti pravo na život. Jer prvo ljudsko pravo je pravo na život. To treba braniti! U velikom dijelu medija, koji imaju ekonomski interes, u Italiji je svaki dan izlazio članak favorizirajući referendum o umjetnoj oplodnji, a oduzima je pravo zakonske obrane života. Poruka je bila pojednostavljena: znanosti i žene žele referendum, Crkva ne želi prihvati zakon kakav je. Pa smo utemeljili savjet »Žene i život«, laički statut, okrugli stol. Dobili smo i prostor na TV-u, što je one druge razljutilo jer su upravo žene branile pravo na život. Moramo puno raditi na svojoj internoj formaciji, shvatiti koje su vrijednosti u igri i razotkriti lažne izrave samilosti i sažaljenja kod eutanazije ili djeteta s poteskoćom. Kaže se: »Zašto da se roditi, imat će nesretan život.« Došli smo do paradoska! Da se roditelje koji žele primiti djetete s poteskoćom smatra sebičnima. Glavno je pitanje našega stoljeća tko je čovjek. Jer iz temelja tog odgovora proizlaze sve akcije: kulturno, ekonomski, političke, socijalne. Temeljem tog an-



Većina ilegalnih pobačaja koji izmiču zakonu sve se više izvode kemijskim sredstvima.

Ne podliježu sankciji, ali čovjek ih čini. U svijetu je svake godine 50 milijuna pobačaja. Taj broj odgovara broju žrtava Drugoga svjetskog rata.

## Proglas Novoga feminizma

— U mnoštvu ljudskih odnosa postoji duboka i jedinstvena povezanost: ona između majke i njezinu još nerodenog djeteta. Ako se usredotočimo na tu povezanost, ako ženi pomognemo svratiti pogled prema začetom djeteta, cuti njegov »nečujni« glas, vraćamo joj njezinu specifičnu ulogu one koja prihvata život, one koja se brine za drugoga, prije svega onoga slabijeg i nezaštićenog, na margini društva, najsiromašnjeg od siromaha, kako je majka Terezija definirala još nerodenog djeteta. Ako se pak prekine ta povezanost, duboko se narušava jedna od najvažnijih ravnoteža koja stoji u samom temelju čovječanstva. Tu povezanost, ponekad izvanredno hrabru, često proživljenu u tišini, više puta nadglašena buka nekolicine bučnih koji zauzimaju radikalni stav protiv života, prisvajajući si pravo govoriti u ime svih žena.

Vjerujemo da je sazrelo vrijeme za Novi feminizam

Kultura se mijenja te raste osobna, uvjerenja, hrabra svijest koja je sve sposobnija suočiti se s isčekivanim oslobađanjima u ženskom univerzumu: oslobađanje od laži o još nerodenom životu, oslobađanje od kulture smrti u kojoj je sve dopušteno, oslobađanje od krivih i zavaravajućih predrasuda o ženskoj emancipaciji, oslobađanje od kulturnih, društvenih, političkih, ekonomskih i pravnih zapreka, koje su se ispriječile između majke i djeteta. Uvjerenje kako majčinstvo predstavlja društvenu vrijednost koju su institucije pozvane štititi smatramo temeljnim: prihvati i poduprijeti žene ostavljene same u situaciji neočekivane trudnoće kako bi zajedno s njima omogućili zaštitu majčinstva i tako im jamčili slobodu da ne izaberu pobačaj; slijediti sve inicijative koje na razini kulture i javnog mnenja promiču zaštitu još nerodenog života.

Prof. dr. Olimpia Tarzia, predsjednica Svjetske alijanse žena za život i obitelj i autorica Manifesta novoga feminizma

Foto: I. Čepić

majka, ali nema riječi »majka« nego »žena«. Zakonodavac je i riječ otac zamjenio s »autor začeća«. Feministice su insistirale i na terminu »samoodređenje«. Zato otac nema nikakvih prava. Žena može sama odlučiti o djetetu. U Italiji su mnogi očevi prosvjedovali zbog tog zakona govoreći: »To je i moje dijete a ne mogu imati glas.« Zakon o pobačaju u Italiji donesen je 1978. godine. U trideset godina izvršeno je pet milijuna legalnih pobačaja. No većina ilegalnih pobačaja koji izmiku zakonu sve se više izvode kemijskim sredstvima. Ne podliježu sankciji, ali čovjek ih čini. U svijetu je svake godine 50 milijuna pobačaja. Taj broj odgovara broju žrtava Drugog svjetskog rata.

### »Naš put ide uzbrdo, ali je pravi«

- Kakve su mogućnosti promjene zakona protivnih životu, poput Vašeg u Italiji?

DR. TARZIA: Uvijek sam smatrala taj zakon politički i institucionalno nepravednim. Ne smijemo izgubiti iz vida cilj koji će promijeniti taj zakon. Možemo to usporediti s ukidanjem zakona o ropstvu, to je bilo prije sto godina, ne tako davno. Moramo zadržati jasnoću i ne ograničavati se govoriti: »Uzet ćemo dobar dio zakona.« Moramo reći: »Taj je zakon nepravedan.« To mora biti naš cilj. Ako nemamo taj cilj, prihvaćamo dijelove zakona koji želi razloge za pobačaj. Ali tako se opravdava nepravedan zakon. Svaki zakon kulturno, edukativno utječe na stvaranje svijesti.

Španjolska je učinila katastrofu jednu za drugom. Glasnogovornica premijera Zapatera je žena, de Vega, feministički duh s moći. Kad je Zapater provodio zakone o eksperimentiranju embrijima i rastavi »nabrzinu«, ona je zadovoljno potvrdila da se u Španjolsku mogu ugledati i drugi, da je Španjolska na čelu avangarde Europe. Moramo svjedočiti da avantgarda znači nešto drugo. Kod zakonski nedopustive eutanazije želi se preko pojedinačnih slučajeva doći do zakona koji će je odobriti. Pritom se namjerno netočno kaže da je prehrana, utaženje žedi - »terapija«. To nije terapija. To je davanje mogućnosti da čovjek jede i piće. Npr. kod Eluane Englaro. To nije »granična« bolest kao posljednja postaja koja bi vodila smrtri. To je stanje velike nesposobnosti koju ima tisuće osoba. Zakon za eutanaziju sputao bi brojne obitelji koje s ljubavlju njeguju svoje članove.

- Otkud u Vama dolazi želja za aktivnostima u obrani života?

DR. TARZIA: Na mojo duhovnu formaciju utjecao je sveti Rimljani Vinko Pallotti koji je i prije Končila govorio da su svi pozvani na apostolat, i laici, da treba biti evandeoski glasnik. Shvatila sam gdje ja trebam googljavati. Zatekla sam se pred talijanskim parlamentom kad se u njemu donosio zakon o pobačaju. Za mene je taj dan bio precizan, osjetila sam ga kao jasan poziv i znala što mi je činiti. Htjela sam biti glas onih koji glasa nemaju, nejakih i nerodenih.

- Što poručujete našim čitateljima?

DR. TARZIA: U Hrvatskoj sam srušela živu Crkvu, apostolsko naslijede i želju biti, postojati. Suodgovorni smo zbog svih tih pojava. Naš put ide uzbrdo, ali je pravi. Zajedništvo će nam dati snagu da se osjetimo bliskima na putu punom teškoća. Jer svjedoči za život se napada, ali mi se ne smijemo predati i klonuti duhom jer smo dio Onoga koji je već pobijedio. ■



# Glavno je pitanje našeg stoljeća tko je čovjek

Umjesto riječi pobačaj koristi se dobrotoljni prekid trudnoće. Jer »lakše« je dobrotolno prekinuti trudnoću nego ubiti dijete. Dijete se naziva produkton začeća. To znači prevariti žene! Nijedna trudna žena neće reći suprugu da čeka produkt začeća.

tropološkog odgovora usmjeravaju se sva društvena djelovanja. Nakon iskonskog grijeha Bog je pitao Adama: »Gđe si?« Mislim da se i nas u epohi koja može biti strahovita za izazove koje treba dosegnuti pita: »Gđe si, čovjče? Gđe si se sakrio?« U vremenu koje je proglašilo »Bog je mrtav« ne smijemo doći do toga da kažemo i »čovjek je mrtav«. Evangelium vitae (EV) treba pokrenuti hitnu opću mobilizaciju svijesti. Naglašavam »hitno«. Kršćanska zajednica se treba piti osjećaj li tu hitnost. Ne možemo slušati: »Ja ne bih pobacila, ali ne mogu sprječiti druge da to učine.« Moramo izići iz kompleksa, osloboediti se krive ideje o toleranciji i kulturne inferiornosti u kojoj smo se mi katolički zatekli i pojasniti razloge nade antropološki i biološki utemeljenim argumentima.

### »Manipulacija jezikom je manipulacija umom i svijescu«

■ Upozoravate i na nametljivost manipulacije jezikom?

DR. TARZIA: I to piše u EV-u. Neke se riječi ne koriste u svom uobičajenom, objektivnom značenju, nego se zamjenjuju manje snažnim. Te riječi umanjuju pravo značenje stvari. Umjesto riječi pobačaj koristi se dobrotoljni prekid trudnoće. Jer »lakše« je dobrotolno prekinuti trudnoću nego ubiti dijete. Ako je majci do pušteno ubiti dijete, tko može drugog sprječiti da to ne učini? U našoj kulturi smrti je i jezik koji vara. Puno

je primjera jezične manipulacije jer manipulirajući jezikom, manipulira se umom i svijescu. Zakon o pobačaju u Italiji pisan je »antijezičnom tehnikom« radi manipulacije. Sve to dolazi iz Ujedinjenog naroda. Na konferencijama u Kairu i Pekingu feministička su strujanja uvela tu terminologiju. Njihov izraz reproduktivno zdravlje naizgled može biti pozitivan u prilog zdravlja žene. No u stvarnosti favorizira abortus i kontracepciju. Uveden je termin rod umjesto spol. I koncept samoodređenja žene je potreben. Kod pobačaja se ne može

govoriti o samoodređenju jer je tu osim žene još jedna osoba. Dijete se naziva produkton začeća. To znači prevariti žene! Nijedna trudna žena neće reći suprugu da čeka produkt začeća. Hitna kontracepcija pilule »dan poslije začeća« zapravo je abortivno sredstvo.

Ta se supstanca komercijalizirala i kupuju je mnogi u savjetovalištima i ljekarnama. To je abortivno, a ne kontracepcijsko sredstvo kako se prodaje. Komisija Warnock koja je bila prva u kontroli tehnika umjetne oplođenje u Engleskoj definirala je embrij kao

preembrij. Znanstveno to nema nikakvo značenje niti je utemeljeno. Jer kako reći »predčovjek?« Što znači »predčovjek«? Znači da bismo mogli reći i da smo »predmrvi«. Dr. Warnock sad priznaje da je to istina i kaže: »Znamo da preembrij nema znanstveni temelj. Ali moramo odrediti jedan termin, famoznih 14 dana od začeća, kad možemo eksperimentirati s embrijima - a da se ne pobuni etika i uznemiruje savjest. Moramo biti na razini i sposobni razotkriti dvosmislenie namjere.«

- Kažete da se u talijanskom zakonu ne spominje riječ »majka« jer to podrazumijeva i dijete?

DR. TARZIA: Da. Zanimljivo, jer je naziv tijela »Povjerenstvo za majčinstvo i dobrotoljni prekid trudnoće«. Ako se u naslovu spominje majčinstvo, netko misli da će u tekstu naći

### Začeto dijete je član obitelji

- Od 2000. do 2005. godine bili ste zastupnica katoličke većine iz civilnog društva u svojoj regiji Lacijskoj koja ima pet milijuna stanovnika. Na Vašu inicijativu prihvaćen je zakon koji daje porezne olakšice za začeto dijete, priznajući ga kao člana obitelji. O čemu se radi?

DR. TARZIA: Imala sam ciljeve zakona o obitelji, sloboda odgovornog izbora i obiteljska savjetovališta, jer su u Italiji ona mjesto gdje se potvrđuje pobačaj. Među 60 vijećnika predsjednik je nama šest ženama (bilo nas je šest) prvoga dana dao cijevće. Jednom sam rukom primila cijevće a drugom mu uručila svoj tekt zakona o obitelji s »obiteljskim kvocijentom«. Da bi se znalo koji je ekonomski status obitelji kod oporezivanja dohotka, nije dovoljno znati koliko novca ulazi nego i »izlazi«. Dakle važno je koliko obitelj ima članova. Ne mogu samo znati koliko obitelj zaraduje, nego i koliko troši. Polemika je nastala jer sam među članove obitelji uvrstila i začeto dijete. Upristibjela sam taj izraz, ne embrij. Na početku je zakon zauzvratljen jer su oni koji su me slijedili pobjojali da čemo

izazvati feministice. Ali to me nije prestrašilo. To je bila prilika da posvodićem što je trebalo učiniti. Moj je cilj bio zakon s izrazom začeto dijete i što iz tog proizlazi. Kolegama od ljevih do desnih govorila sam o važnosti te odredbe. Predsjednika Lacijske, koji je inače hrabar ali se pritom bojao, uvjerala sam rekvāsi: Ako se pita ima li obitelj troškove za dijete i prije nego se rodi, svi će reći »da, istina je.« Dakle, ispravno je da ga uvrstimo kao člana obitelji. Poslala sam pismo klauzurnim sestrama da mole. Nakon 72 sata diskusije zakon je prihvaćen. Navećer me nazvao predsjednik regije i plakao je. Rekao je: »Olimpia, hvala što si insistirala, ustrialala, učinili smo veliku stvar.« Zakon je donesen 2001. godine i još je na snazi. Ispitali smo i regionalni statut koji se ne može lako mijenjati i u njega uvrstili dijelove iz tog zakona. Regionalni parlament može definirati ekonomski razinu »obiteljskim kvocijentom«. Naš su zakon preuzele i druge regije u Italiji i uvođu se na nacionalnu razinu. Htjela sam ovo: ako se govori o začetom dijetetu, ne može se reći da to nije dijete koje se pobaci. Kulturalno i politički to je izazvalo velike polemike i snažno odjeknulo.